

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் அடையாளமும் தலைமைகளும்

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியலும்
தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலும்
வேறுபாடும் - நிருபணமும்

முஸ்லிம் தேசிய மக்கள் கூட்டுமைப்பு
Muslim National Peoples Alliance

320

பொதுத் துணிக்
யாழ்ப்பாணம்

பொதுத் 26 FEB 2002
யாழ்ப்பாணம்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் அடையாளமும் தலைமைகளும்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமை என்பது தனித்துவமான முஸ்லிம் அரசியல் அடையாளத்துடன் கூடிய தலைமையாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றும் வரைக்கும் இருக்கவில்லை. பாரானுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, தமிழரசுக்கட்சிகளில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றவர்களாகவே இருந்தனர். பாரானுமன்றத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட நியமன உறுப்பினர்களும் இக்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

முஸ்லிம் பாரானுமன்ற அரசியல் தலைமை என்பது 1989ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் வரை இப்பேரினவாதக் கட்சிகளின் தென்னிலங்கைப் பிரதிநிதிகளிடம் ஏகபோகமாக ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. வடக்குக் கிழக்கில் இருந்து ஐக்கிய தேசிய கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் தெரிவான முஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட இத்தென்னிலங்கை முஸ்லிம் அரசியல் தலைமைகளின் கீழே கட்டுப்பட்டவர்களாக காலத்தை ஓட்டவேண்டி இருந்தது.

1931ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலில் முதன் முதலாக நேரடியான மக்கள் வாக்களிப்பின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் முஸ்லிம் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதியாக சேர் மாக்கான் மாக்காரே தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் தெரிவு செய்யப்பட்ட தொகுதி மட்டக்களப்பு தெற்கு என்ற தொகுதியாகும். மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தொகுதி என்றால்

காத்தான்குடி, கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும்.

அன்று 1931ல் தொகுதி ரீதியான தேர்தல் நண்டு பெற்ற போது இலங்கையில் மூன்று தொகுதிகளில் மூஸ்லிம்களின் வாக்குப் பலத்தினால் பாராளுமன்றத்திற்கு பிரதிநிதிகளை அனுப்பக்கூடிய பலமிருந்தது. மட்டக்களப்புத் தெற்கு, புத்தளம், மத்திய கொழும்பு ஆகியன அத்தொகுதிகளாகும். ஆனால் தேர்தல் முடிவின்படி மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தொகுதியில் மாத்திரம்தான் ஒரு மூஸ்லிம் பிரதிநிதி தெரிவானார். முதன்முதலில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மூஸ்லிம் சட்டசபைப் பிரதிநிதி கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்தே தெரிவு செய்யப்பட்டார் என்பது மிகவும் முக்கியமாகிறது.

பின்வந்த தொகுதி மாற்றங்களின்படி மூஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் இலங்கையில் தெரிவு செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்பு பல தொகுதிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. மூஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித் துவத்துக்கு தொகுதிகளாக அடையாளம் காணப்பட்டவை கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில், புத்தளம், மூதுார், மன்னார், கொழும்பு, பேருவலை, அக்குரானை தொகுதிகள் என்பதுதான். புத்தளம் தொகுதியைத்தவிர ஏனைய தொகுதிகள் அம்பாறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில், தொகுதிகள்தான். ஏனையவை பல அங்கத்தவர் தொகுதிகளாகத்தான் அடையாளம் காணப்பட்டன.

இத்தொகுதிவாரி பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித் துவத்தின் ஊடாக கிழக்கில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளின் தலைமையாக தென்னிலங்கைத் தலைமையே

விடாப்பிடியாகச் செயற்பட்டது. அத்துடன், கிழக்கிலிருந்த இத்தொகுதிகளில் பாரானுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த றாசீக் பரீட், பதியுத்தீன் மஃஸுத் போன்றவர்கள் முன்வந்தார்கள். 1931ம் ஆண்டு முதல் முதலில் சட்டசபைக்கு மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தொகுதியிலிருந்து தெரிவான சேர் மாக்கார் மாக்காரும் தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்தவராகவே இருந்தார்.

இந்த வரலாற்றை நினைவுகூர வேண்டிய அவசியம் இன்று மீண்டும் எற்பட்டுள்ளது. இலங்கை மூஸ்லிம்களின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர்தான் வடக்கு கிழக்கில் வாழ்கின்றனர். மூன்றில் இரண்டு பகுதியினர் தென்னிலங்கை முழுவதும் சிதறி வாழ்கின்றனர். மூன்றில் ஒரு பகுதியினராகவுள்ள வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களிடம் உள்ள அரசியல் பலம், அவர்களின் வாழிடம், புவியியல் அமைப்பு சார்ந்த சந்ததோகை செறிவேயாகும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தனித்துவமாக மூஸ்லிம் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை கட்டிக் காத்து வருகின்றவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களே. வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே எந்த ஒரு மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேச சபைகள் கூட இன்றும் (மூன்றில் இரண்டு பகுதியினரான மூஸ்லிம்களால்) அடையாளம் காண முடியாத நிலைதான் உள்ளது.

இந்த நிலையில் தனித்துவமான மூஸ்லிம் பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை தென்னிலங்கையில் எண்ணிக்கூடப் பர்க்க முடியாது. தென்னிலங்கையில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட அனைத்து மூஸ்லிம் பாரானுமன்ற பிரதிநிதிகளும் சிங்கள மக்களின் வாக்குப்பலத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களேயாவர்.

விகிதாசாரத் தேர்தலின் அடிப்படையில் பார்த்தால் கொழும்பு, புத்தளம், கண்டி மாவட்டங்களில் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம்களும் ஒன்றிணைந்து தனித்துவமான முஸ்லிம் பாரானுமன்ற பிரதிநிதித் துவத்திற்காக வாக்களித்தால் இம்மாவட்டங்களிலிருந்து ஒரு பிரதிநிதித் துவம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் கடந்த பல பொதுத் தேர்தல்கள் முடிவுகளின் படி இம்மாவட்டங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையானோர் ஐ.தே.கட்சியை ஆதரிப்பதிலேயே ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 1989ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலுடன் மூன்று பொதுத் தேர்தலை இதுவரை சந்தித்துள்ளது. இம்முன்று பொதுத் தேர்தலிலும்கூட ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸால் தென்னிலங்கையில் ஒரு பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித் துவத்தைக்கூட பெற முடியவில்லை. கடந்த பொதுத் தேர்தலில் கண்டி மாவட்டத்தில் தேசிய ஜக்கிய முன்னணி சர்பாகப் போட்டியிட்ட ரணப் ஹக்கீம் அவர்கள் கூட தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்படாமல் நியமன உறுப்பினராகவே தேர்தல் ஆணையாளரால் தெரிவுசெய்யப்பட்வராவார். இந்த உண்மை நிலையினை நாம் உணர்தல் வேண்டும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலை அவர்களுடைய அபிலாணங்கள், அரசியல் தேவைகள், குழலின் நெருக்கடிகள் போன்ற காரணிகளை மறுதலித்துவிட்டு ஒரு ஏகபோக - தனித்த அரசியல் அடையாளத்தின் கீழ் ஒரு போதுமே முன்னெடுக்க முடியாது!

இலங்கை முஸ்லிம்களுடைய அரசியலில் மட்டுமல்லது கலாசார, சமூக அமைப்பு முறைகளிலும் இம்மக்களிடையே

பலவாறான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் ஒரு தனித்த போக்காகவும் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் வேறு ஒரு தனித்த போக்காகவுமே எப்போதும் தங்களுடைய இனத்துவ வழியில் உள்ளனர். ஓட்டுமொத்தமாக இலங்கையில் ஒரு தனித்த இனமாக முஸ்லிம்கள் தங்கள் பொது அடையாளத்தின் மூலம் ஒன்றுபடும் அதே நேரம், இம்மக்களுடைய அரசியலை அதனுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை ஒரு பொதுத் தளத்தில் எப்போதுமே சந்திக்க வைக்க முடியாது இருந்திருப்பதை சுதந்திரத்திற்குப் பின்னான இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் கண்டு வருகிறோம். 1989 ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் பாராளுமன்ற பிரவேசத்திற்கு முன் தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமையே, இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஏகபோக அரசியல் தலைமையாக அரசியல் நடாத்திக் கொண்டிருந்தது. இந்தத் தலைமை முஸ்லிம்களின் உணர்வுகளை முற்றாகப் பிரதிபலிக்கும் ஐ.தே.கட்சி, ஸ்ரீ.ல.ச.கட்சி தலைமையாக இல்லாது விட்டாலும் கூட தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் நலனில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால் அத்தலைமைகளின் பூரண விருப்பு தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் நலன் சார்பானதாகவே இருந்தது.

வரலாறு தந்த நெருக்கடியின் காரணமாக தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமைக்கும் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் மக்களுக்குமிடையே அடிப்படையான முரண்பாடுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. ஐ.தே.கட்சி, ஸ்ரீ.ல.ச.கட்சி தென்னிலங்கை முஸ்லிம் தலைமைகளால் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் இனத்துவப் பாதுகாப்பிற்கு எவ்விதமாக காப்பீடுகளையோ தீர்வினையோ பெற்றுத்தர

முடியாது என்பது உணரப்பால் து. இவ்வணர்தலின் பிரதிபலிப்பே ஸ்ரீ.ஸ.மு.காங்கிரஸுக்கான வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அங்கீகாரமாகும். அதாவது வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் பிரதிநிதித் துவத்திற்கான தலைமையுமாகும். இம்மக்களின் அரசியலை முதன்மைப்படுத்தும் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கான அரசியல் ஸதாபனத்தின் தேவையாக அது வெளிப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பின் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் தங்கள் ஏகோபித்த அரசியல் ஸ்தீரத்தை பெற்றிருந்த சிங்களத் தேசிய கட்சிகளின் தென்னிலங்கை சார் முஸ்லிம் தலைமையை முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வருஷக்யான் பெருமளவு அகற்ற முடிந்தது என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணக் கோரிக்கையை முன்வைத்து பதினெண்து வருடங்கள் கடந் துவிட்ட நிலையில் தென் னிலங்கையில் இக்கோரிக்கைக்குக் கிணாத்த பலத்த எதிர்ப்பும் தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமைகளின் கிண்டலும் கேலியும் மிக முக்கியமானது. இன்றுவரை வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் கோரிக்கை நியாயமானதுதான் என தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியிலிருந்து ஒரு குரல்தானும் எழவில்லை. இக்கோரிக்கையை அவர்களால் ஆதரிக்க முடியாது என்பதன் உண்மைதான் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல், தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலிலிருந்து வேறுபாடானது என்பதை நிருபிப்பதற்கு தக்க சான்றாகும்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றுத்திற்கான வரலாற்றுத் தேவை

எலவே கூறியவாறு வரலாறு தந்த நெருக்கடிகளும், தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமைகளின் சுயநலன்சார்ந்த போக்கும் - வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களை பாரிய நெருக்கடிக்குள் தள்ளியது. இதற்கு மிக சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக 1987ல் ஏற்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தை முன்வைக்க முடியும். 1987ல் தமிழ் இயக்கங்கள், இந்தியப்படை, ஐ.தே.கட்சியின் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளின் பரிதாபம் - போன்ற காரணிகள் உடனடியாக வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் களுக்கான ஒரு அரசியல் தலைமையை வேண்டிந்திருது. அந்த வரலாற்றுத் தேவையின் பிரசவமே முஸ்லிம் காங்கிரஸாகும்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரின் முதல் அரசியல் பிரபேசம் 1977ல் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணியிலேயே ஆரம்பிக்கிறது. 1977ல் நடைபெற்ற பாரானுமான்றத் தேர்தலில் தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமையை எதிர்த்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடன் இணைந்து கல்முனை, சம்மாந்துறை, முதூர் போன்ற முஸ்லிம் தொகுதிகளில் இக்கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி தீவிரமாக பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டது. முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவரே இப்பிரச்சாரத்தில் தீவிரப்பங்காற்றினார் என்பதை யாவரும் அறிவர். அதில் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு அரசியல் தலைமைத்துவம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே பிரதான தேர்தல் கோஷமாகவிருந்தது.

பின் 1981ல் நடைபெற்ற மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல் வந்தவுடன் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஜக்கிய முன்னணியில் இருந்தவர்கள் ஸ்ரீமாவுடன் ஜக்கியமாகிலிட அஷ்ரஃப் தனித்துவிடப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அஷ்ரஃப் அவர்கள் தனித்து நின்று தமிழர் கூட்டணியுடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டார். அவர் முன்வைத்த கோரிக்கையாக அம்பாரை தலைமை வேட்பாளராக ஒரு முஸ்லிம் ஒருவரே தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி - கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் ஜக்கிய முன்னணி கூட்டு வேட்பாளர் பட்டியலில் இடம் பெற வேண்டும் என்பதாகும். இக்கோரிக்கையை தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி நிராகரித்தது. திரு. வேல்முருகுவை தலைமை வேட்பாளராக நியமித்தது. இது அஷ்ரஃப் அவர்களை மிகவும் பாதித்தது. தென்னிலங்கை பேரினவாதக் கட்சிகள், வடக்கு கிழக்கு தமிழ்த் தலைமைகள் இரண்டையும் நம்பமுடியாது. வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கு உடனடியாக தனிக்கட்சி அமைக்கப் பட வேண்டுமென்ற எண்ணமே மக்களிடம் ஏற்பட்டது. அஷ்ரஃப் அவர்கள் இதனை காரிய சித்தமாக்கும் சக்கானைப் பிடிக்கத் தொடங்கினார். அவரின் முதல் கோஷமே இப்படித்தான் இருந்தது. “வடக்கு கிழக்கில் பாதிக்கப் பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு குரல் கொடுக்க ஆட்சி அதிகாரத்தில் எவருமில்லை.”

(கிழக்கின் இதயம் தேசத்தின் உதயம் - பக்கம் : 109)

இதற்கு முன்பு இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் அரசாங்கத்தால் கூட்டப்பட்ட சர்வகட்சி மாநாட்டு நடப்புகளை சற்றுப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. 1984ம் ஆண்டு சர்வகட்சி மாநாடு ஜே.ஆர்.மினால் கூட்டப் பட்டது. முஸ்லிம் களின் இனப்பிரச்சினை விடயமாக இலங்கையிலிருந்த முஸ்லிம்

அமைப்புகளின்பிரதிநிதிகளின் பங்குபற்றுகையில் ஒரு பொது அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த அமைப்புத்தான் முஸ்லிம் கவுன்ஸில். இதுதான் 1984ல் சர்வகட்சி மாநாட்டில் முஸ்லிம் தரப்பில் பங்குபற்றிய அமைப்பு. இக்குழுவில் எம்.சி.எம். கலீஸ், சேர் ராஸீக் பரீத், பதியுத்தீன் மஃ.மூத், ஏ. அஸீஸ், பாரிஸ்டர் ஹாசீம் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களும் கலந்து கொண்டார். சர்வகட்சி மாநாட்டின் இரண்டாம் நாளின் போதே தென்னிலங்கை யைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரதிநிதியாகப் பேசுத்தொடங்கி விட்டனர். இச்சர்வகட்சி மாநாட்டில் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் களின் இனப் பிரச்சினை தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் தலைமையால் மூடி மறைக்கப்பட்டது. பின்பு 1986ல் கூட்டப்பட்ட சர்வகட்சி மாநாட்டு முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் குழுவில் அஷ்ரஃப் திட்டமிட்டுப் புறக்கணிக்கப் பட்டு, பங்கு பற்றும் உரிமை மறுக்கப்பட்டார்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வெது வருடாந்த மாநாட்டு அழைப்பிதழில் “முஸ்லிம்களின் நீண்ட கால வேட்கை - கனவு! குறிப்பாக கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் இலட்சியக் கனவு தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றுத் தேவை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(கிழக்கின் உதயம் தேசத்தின் உதயம் -
பக்கம் : 152, அழைப்பிதழ் பிரதியுடன்)

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வெது மாநாட்டுக் கொள்கை விளக்கத்தில் “முஸ்லிம்களின் இன்றைய தேவை, அரசியல் கட்சியும் தனிமாகாண ஆட்சியுமே” என்று கொள்கைப் பிரகடனம்

செய்கிறது. (கிழக்கின் உதயம் தேசத்தின் இதயம் - பக்கம் : 160) மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களுக்கே தனி மாகாணம் கோரியது. இக்கோரிக்கை அம்மக்களின் சார்பாக பேசும். அம்மக்களின் நலனில் நிற்கும் அரசியல் இயக்கத்திற்கே உரியதாகும்.

1987ம் ஆண்டு அல்-ஹாதா பத்திரிகைக்கு அஷ்ரஃப் அவர்கள் அளித்துள்ள பேட்டியின் போது “மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் உருவானதன் முக்கிய காரணியே குடியேற்றப்பிரச்சினைதான். Mixed population இல்லாத இடங்களைத்தான் அம்மக்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசமாக கொள்ள முடியும். எனவேதான் நாங்கள் வடக்குக் கிழகிலுள்ள மூஸ்லிம் பிரதேசங்களைக் கோட்டுக் காட்டுகிறோம்.” என்கிறார். ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் முதன்முதலில் கிழக்கிலே 1987ல் நடைபெறவிருந்த உள்ளுராட்சி சபைத் தேர்தலில்போட்டியிட நியமனப்பத்திரம் தாக்கல் செய்தது. 1987ல் ஏற்பட்ட இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் காரணமாக இத்தேர்தல் நடைபெறவில்லை.

1987ல் மாகாணசபைத் தேர்தலில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் போட்டியிட்ட போது வடக்கு கிழக்கில் 17 மாகாணசபை உறுப்பினர்களும் தென்னிலங்கையில் 12 மர்காண சபை உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். (ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி இத்தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை) ஆனாலும் பின்வந்த எந்த மாகாண சபைத் தேர்தலிலும் தென்னிலங்கையில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸால் இப்படி வெற்றிபெற முடியாமல் போய்விட்டது. இதற்கான பிரதான காரணம் தென்னிலங்கை மூஸ்லிம் மக்களின் அரசியல் தேவையும் உணர்வும், சூழலும் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களிடமிருந்து மிக வேறுபட்டு நிற்பதோகும்.

தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் - வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியலுக்குமிடையே மிகப்பெரும் வேறுபாடு நிலவுகின்றது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால் பெரும்பான்மையான விடயங்களில் இவ்விரு பிரதேச முஸ்லிம்களின் அரசியல் உணர்வுகள் தேவைகள், எப்போதுமே எதிர்நிலை வகிக்கக்கூடிய தாகவே உள்ளது. இது மிகத் தெளிவாக வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுடைய அரசியல் கோரிக்கையில் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களால் நன்கு வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் விடுதலைக் காக தோற்றம் பெற்ற ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது பாராளுமன்ற அரசியல் சிந்தனைப் போக்கால் அதன் விருப்பால் தமது அரசியலை தென்னிலங்கைக்கும் வியாபித்ததன் காரணமாக கடந்த 14 வருடங்களில் அதனுடைய அரசியலில் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கான அரசியல் தீர்வு, அதிகார அலகில் எவ்விதமான கோரிக்கைகளையும் தீவிரமாக முன்வைத்து அக்கோரிக்கைக் காக போராட முடியாது போயிருப்பதையும் காண்கிறோம்.

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமை வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் கோரிக்கை களை வென்றெடுப்பதற்காக தனது அரசியலை வடக்கு கிழக்கிற்குள், முஸ்லிம் தேசத்திற்குள் மாத்திரமே முன்னெடுப்பதன் மூலம் தான் தங்களுடைய கோரிக்கை களை வென்றெடுக்க முடியும். அத்துடன் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களுடன் தொடர்ச்சியாக இனத்துவ உறவையும் அவர்களுடைய இருப்பையும் உத்தரவாதப்படுத்த முடியும் இதுவே யதார்த்தமான தென்னிலங்கை வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியலாக அமையும்.

நடந்தது என்ன?

வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களுக்கு உருவாக்கப்பட்ட மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தென்னிலங்கைக்கும் தனது அரசியல் பலத்தை உருப்பெருப்பிக்க கால்வைவத்தது. இந்தக் கால்வைப்பானது “எசமானர்கள்” என்ற ஏகபோகத்தை நிலைநாட்டும் அரசியல் போட்டியிலேயே எழுகின்றது. எந்தத் தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமை வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் அரசியலில் ஏகபோகத்தைக் கொண்டிருந்ததோ அவ் ஏகபோகத்தை வடக்கு கிழக்கில் இல்லாதொழிப்பதுடன் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தனது செயற்பாட்டை வடக்கு கிழக்கில் வரையறுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனாலும் அக்கட்சி வரலாற்றை மீள உருவாக்கும் போக்கில் தென்னிலங்கைக்குள்ளும் கால்வைத்ததன் மூலம் - பெரும் அரசியல் சிக்கலை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் தென்னிலங்கை மூஸ்லிம் அரசியல் தலைமைகள் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை உதாரணம் செய்யத்தொடங்கினர். மீண்டும் வடக்கு கிழக்கு அரசியல் தலைமை, தென்னிலங்கை அரசியல் தலைமை பணிப்போர் மூண்டது. அஷ்ரஃப் அவர்களின் மறைவிற்குச் சற்று முன்புகூட பெளாவி - அஷ்ரஃப் மோதலாக தேசிய ரீதியாக இம்முரண்பாடு வெடித்தது.

தென்னிலங்கை அரசியலில் கால் வைத்ததன் காரணமாக ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸால் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் இனப் பிரச் சினை விடயத் தில் தீவிரமாக

செயற்படமுடியாமல் போய் விட்டது. தென்னிலங்கையில் அது தனது அரசியல் கோரிக்கையை அடக்கியே வாசித்தது. இத்தவறை மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் விடாது போயிருந்தால் ஒருவேளை அக்கட்சி வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் இனப்பாதுகாப்பு விடயத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றியிருக்க முடியும்.

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் அடிப்படை நோக்கங்களிலிருந்து திசைமாறும் போக்கு அதனுடைய பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியல் பிரவேசத்துடன் தொடங்கி விடுகிறது. எக்கட்சியினை அது எதிர்த்தோ, எவ்மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளை பேசாமல்தை என்றோ அதைவிட மிக மோசமாக தென்னிலங்கை சந்தர்ப்பவாத அரசியலுடன் அது சமரசம் செய்து கொண்டது. ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தென்னிலங்கை சார் தலைமைமின் பண்புப்போக்கை படிப்படியாக பெறுத்தொடங்கியது. அதன் பரிணாமம் தேசிய ஐக்கிய முன்னணியாகவும்; அமைச்சர் பதவியுமாகவும் அதன் போக்குகள் திசை திரும்பின.

தமிழரசுக் கட்சி 1956, 1960களில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் எப்படிக் கூட்டுச் சேர்ந்து தமிழ்த் தேசியவாதப் போராட்டத்தை வெறும் மக்களின் உணர்வுக் கோஷமாக முன்னெடுத்து வந்து, தமிழ் மக்களிடமிருந்து அந்தியப்பட்டுப் போனார்களோ, எப்படி திருச் செல்வத்தை மந்திரியாக்கினார்களோ அதைப் போலவே 1994மிலும், 2001மிலும் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைமை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எப்போதும் தமிழரசுக் கட்சி வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியில் அதனுடைய பாராளுமன்ற அரசியலை முன்னெடுத்ததில்லை. அக்கட்சி தென்னிலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்களின் அரசியலை அவர்களே தீர்மானிப்பதற்கும் மனையக

மக்களின் அரசியலை மனவயகத் தமிழ்கள் தீர்மானிப்பதற்கும் வழிவிட்டே தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்தை வலியுறுத்தி நின்றனர் என்பதை வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் உணர்தல் வேண்டும்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அடிப்படையாக தென்னிலங்கை ஏகபோக அரசியல் பண்பு மாற்றத்தைப் பெற்றிருந்தும் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைமை அஷ்ராபாக இருக்கின்றார் என்பது ஓரளவு நிம்மதியையும் ஆறுதலையும் தந்தது. தேர்தல் அரசியலுக்காக வேண்டியாவது அவருக்கு வாக்களித்த, அவரை நம்பி நிற்கும் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் களுக்காக அவர் பேசவேண்டியவரான நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்தார். அஷ்ராப் அவர்கள் ஹெலி விபத்தில் மரணமடைந்து விட்டார். இப்போது முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அரசியல் தலைமை கைமாறிவிட்டது. முஸ்லிம் காங்கிரஸாக்குள் அதிகாரத்திற்குப் போட்டியிடும் இருவரும் வடக்கு கிழக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இப்படியான ஒரு இக்கட்டான குழலில்தான் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம் களின் அரசியல் எதிர்காலம் சிக்கித்தினர்கிறது. வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமை வரலாற்றில் இப்போது கைமாறிவிட்டது.

வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களிடமும் தென்னிலங்கை முஸ்லிம் களிடமும் “விடியல்” தனது கருத்தினை மிகத் தெளிவாக முன்வைக்கின்றது. வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் அரசியல் போராட்டத்துடன் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலை மிக வெளியிட்டயாக வேறுபடுத்திப் பார்க்கவே அது கோருகிறது. மேலும் வடக்கு கிழக்கு

முஸ்லிம்களுக்குள் இருக்கும் அரசியல் வேறுபாட்டினையும் புறக்கணிக்காது வடக்கு முஸ்லிம்களை அவர்களுடைய அரசியலை தீர்மானிக்கும் உரிமையினையும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

இப்போக்கினால் யாடுமே வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களுக்கான இனத்துவப் பாதுகாப்பையும் தீர்வினையும் பெற முடியும். தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களை - தென்னிலங்கையில் சூழ்ந்துள்ள இனாத ஆபத்திலிருந்தும் காப்பாற்றவும் முடியும். மாறாக இவை அனைத்தையும் தனது பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாதத்திற்காக ஒரு சட்டியில் போட்டுத்தான் சாம்பாறாக ஆக்குவோம் என்றால் இலங்கையில் வாழும் எந்த முஸ்லிமையும் பாதுகாக்க முடியாமல் போய்விடும். கடந்த காலத்தில் தொர்ந்த கைசேதம் இனியும் தொடர்வதுதான் நமது குதையாகிவிடும்.

இதிலிருந்து மீள்வதற்கான சிந்தனைப் போக்கை நமது மக்கள் பெறுவதிலுமாக மாத்திரமே நமக்கான விடுதலையை நாம் அனைந்து கொள்ள முடியும். ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை தேர்தல் கட்சியாக வைத்துக் கொண்டு நமக்காகப் போராடும் குாலினை உடனடியாக ஓன்றினைப்பது பற்றி வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய தருணத்தில் உள்ளோம்!.

போதுக்கூட நூல்கம்
உறுதிப்பாணம்

1994 ம் ஆண்டின் (வாக்காளர்) -
முஸ்லிம் வாக்காளர் பலம்

மாவட்டம்	செல்லுபடியான மொத்தவாக்கு	செல்லுபடியான முஸ்லிம் வாக்கு	முஸ்லிம்களின் வாக்கு வீதம்
திருமுடல்வூர்	240.766	98.232	40.8%
திருக்கோணமலை	119.942	39.821	33.2%
மட்டக்களப்பு	174.088	42.825	24.6%
வன்னி	42.271	5.833	13.8%
யாழ்ப்பானம்	13.479	270	.2%
புத்தனம்	280.729	29.757	10.6%
கண்ணி	576.552	58.808	10.2%
கொழும்பு	921.932	70.067	7.6%
பொலன்றுவை	161.078	12.242	7.6%
அனுராதபுரம்	326.984	23.216	7.1%
கஞ்சிதுறை	505.36	34.869	6.9%
மாத்தளை	205.962	13.799	6.7%
நுவரெவியா	301.918	7.850	2.6%
கம்பலூர்	896.288	32.266	3.6%
காவி	492.914	13.802	2.8%
மாத்தறை	379.467	9.866	2.6%

1994 ம் ஆண்டின் (வாக்காளர்) -
முஸ்லிம் வாக்காளர் பலம்

மாவட்டம்	செல்லுபடியான மொத்தவாக்கு	செல்லுபடியான முஸ்லிம் வாக்கு	முஸ்லிம்களின் வாக்கு வீதம்
குருநாகலை	707,279	32,535	4.6%
பதுளை	337,059	14,156	4.2%
மொன்றாகலை	154,663	3,248	2.1%
ரத்னபுர	460,285	7,365	1.6%
கேகாலை	398,010	19,104	4.8%
ஹம்பாந்தோட்டை	246,679	6,907	2.8%

5%த்திற்கு குறைவான வாக்குகளைப் பெறும் கட்சி மாவட்ட தேர்தல் முடிவுகளில் நிராகரிக்கப்படும் தேர்தல் சட்ட நியதிக்கமைய பின்வரும் மாவட்டங்களில் SLMC தனித்துவமான முஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளை எண்ணிக் கூட பார்ப்பதற்கான நிலைமை இல்லை.யாழ்ப்பாணம், நுவரெலியா, கம்பஹா, காலி, மாத்தறை, குருநாகலை, பதுளை, மொன்றாகலை, ரத்னபுர, கேகாலை, ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்டங்கள்.

5% ற்கும் முஸ்லிம் வாக்குகள் கூடுதலாக உள்ள வடக்கிழக்குக்கு வெளியேயுள்ள மாவட்டங்களில் முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் காங்கிரஸிக்கு வாக்களிக்கவில்லை என்பதை கடந்த தேர்தல்கள் நிருபிக்கின்றன.

1994ம் ஆண்டின் தேர்தல் முடிவுகளில் ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் -PA உடன் இணைந்து போட்டியிட்ட போது SLMC வேட்பாளர்கள் பெற்ற விருப்பு வாக்குகள்.

மாவட்டம்	SLMC கேம்பாளர்கள் பெற்ற வாக்குகள்
புதுதலைம்	7,074
கண்ணி	17,022
கொழும்பு	26,452
அனுராதபுரம்	9,794
மாத்தளை	7,536
கம்பஹா	19,113
பதுளை	1,148

**1994 ம் ஆண்டு தேர்தவிவ் SLMC
போட்டியிட்டு பெற்ற வாக்குகள்**

பொலன்றுவை	-	3,334
கஞ்சத்துறை	-	15,691
நுவரெலியா	-	3,532
கண்ணி	-	6,211
மாத்தறை	-	3,415
குருநாகல்	-	14,641
மொன்றாகல	-	1,462
இரத்தினபுரி	-	3,314
கேகாலை	-	8,597
ஹம்பாந்தோட்ட	-	3,108

மாவட்ட அடிப்படையில் இவ்வாக்குகள்தான் சிறி வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசுக்கு தென்னிலங்கை தேர்தல்களில் பெற முடிந்த வாக்குகளாகும் இவ்வாக்கினால் தென்னிலங்கையில் தனித்து போட்டியிடுவதன் மூலமோ அல்லது பேரினவாதக் கட்சிகளின் நியமனப்பத்திரத்தில் இணைந்து போட்டியிடுவதன் மூலமோ ஒருபோதும் தென்னிலங்கையில் SLMCயினால் தனித்துவமான பாராஞ்மன்றப் பிரதிநிதிகளை பெற முடியாது

தென்னிலாங்கூரில் U.N.P., SLFP கட்சிகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் பாரானுமன்ற பிரதிநிதிகள்.

ஆண்டு(i)	மாவட்டம்	கட்சி	பெயர்
1989	கொழும்பு	U.N.P.	எம்.எச். முஹம்மத்
1994	கொழும்பு	U.N.P.	எம்.எச். முஹம்மத்
1994	கொழும்பு	P.A	ஏ.எச் எம். பெளசி
1989	கன்னிமூலை	U.N.P.	இம்தியாஸ் பாக்கீர்
1994	கன்னிமூலை	U.N.P.	இம்தியாஸ் பாக்கீர்
1989	கன்டி	U.N.P.	ஏ.சி.எஸ். ஹமீத்
1989	கன்டி	U.N.P.	ஏ.ஆர்.எம்.ஏ.காதர்
1994	கன்டி	U.N.P.	ஏ.ஆர்.எம்.ஏ.காதர்
1994	கன்டி	U.N.P.	ஏ.சி.எஸ்.ஹமீத்
1994	குற்ளாகல்	U.N.P.	ஏ.எச்.எம்.அவ்வி
1994	பொலன்னறுவை	U..N.P.	எஸ் ஏ.மஜீத்
1989	இரத்தினபுரி	U.N.P.	அழகாலி
1989	கோவை	U.N.P.	ஷு.எல்.எம்.பாருக்
1994	கோவை	U.N.P.	ஷு.எல்.எம்.பாருக்

போதுகள் நான்கு
யாழ்ப்பானம்

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவ வரலாற்றில் கேர்கல்களில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்

ஆண்டு	மாவட்டம்	
1989	திகாமடுல்ல	எம்.எச்.எம். அஷ்ரப்
1989	மட்டக்களப்பு	எம்.எல்.எம். ஹிஸ்புல்லா
1989	வன்னி	எம்.எஸ்எம். அழுபக்கர்
1994	திகாமடுல்ல	எம்.எச்.எம். அஷ்ரப்
1994	திகாமடுல்ல	ஷ.எல்.எம். முஹிதீன்
1994	மட்டக்களப்பு	எம்.எல்.எம். ஹிஸ்புல்லாவும்
1994	வன்னி	எம்.எஸ்.எம். அழுபக்கர்
1994	திருகோணமலை	நஜீப் ஏ.மஜீத்
1994	யாழ்ப்பாணம்	ஐ.எல்.இல்லியாஸ்

ஆகியோரே தெரிவு செய்யப்பட்டோராவர் இத்தெரிவினுடே முஸ்லிம் காங்கிரஸின் பாரானுமன்றப் பலம் -1989-1994 ம் ஆண்டுகளில் வடக்கு கிழக்கிலிருந்தே நிருபணமானது. கடந்த 2000ம் ஆண்டு பாரானுமன்றத் பொதுத் தேர்தலில் SLMC-NUA கட்சிகள் வடக்கு கிழக்கிலிருந்தே பாரானுமன்ற பிரதிநிதிகளை பெற்றுக் கொண்டது. கண்டி மாவட்டத்தில் பெறப்பட்ட NUA வின் பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் கண்டி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல் முறைகேடுகளினால் தேர்தல் ஆணையாளரினால் வழங்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவமாகும் இப் பிரதிநிதித்துவம் அசாதாரண சூழலினால் வாய்க்கப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2000 ஆண்டு தேர்தல் முடிவுகளின்படி

திகாமடுல்ல	பேரியல் அஷ்ரப் ஏ.எல். அதாவுல்லா பூ.எல்.எம். முஹிதீன்
மட்டக்களப்பு	முஹிதீன் அப்துல் காதர்
திருகோணமலை	நஜீப் ஏ. மஜீத் ஏ.தொளாபீக்
வன்னி	நாரதீன் மகுர்

ஆகிய 7 பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகள் வடக்குகிழக்கிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இதன் அடிப்படையில் SLMC யின் அரசியல் பலம் என்பது வடக்கு கிழக்கில்த்தான் உள்ளதுஎன்பதும் அதன் அரசியல் தேவையை வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் வேண்டி நிற்கின்றார்கள் என்பதுடன் தென்னிலங்கை பாராளுமன்றத் தேர்தலில் SLMC யை தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் ஆதரிக்க தயாரில்லை என்ற உண்மையும் புன்னி விபா அடிப்படையில் மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது.

1	2
3	4
5	6
7	8

U.K Printerss Tel - 344046